

úsporným opatřením a týmiž prostředky, jako je dáno odstavcem 3 čl. XXXV cit. zákona sanovaným bankám, tedy též právo na zrušení služebního poměru se zaměstnanci v něm uvedenými.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1935, Rv III 563/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2356.)

### Čís. 14779.

#### K § 273 ex. ř.

Dal-li exekuční soud vyhlásiti dražbu movitostí v místním časopise, nemůže se dražba platně provésti v jiný den, než který byl (byť chybně) udán jako den dražby v tomto časopise.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1935, R I 1287/35.)

Exekuční soud zařídil podle § 2 zák. čís. 1/33 sb. z. a n., by byla dražební vyhláška uveřejněna též v místním časopise. To se též stalo, tiskovou chybou byl však udán jiný dražební termín. K stížnosti firmy K. z toho důvodu vznesené podle § 68 ex. ř. prohlásil exekuční soud dražbu za zmatečnou. Re k u r s n í s o u d stížnosti podle § 68 ex. ř. nevyhověl, maje za to, že uveřejnění dražební vyhlášky v místním časopise není zákonem nařízeno a že po provedeném exekučním prodeji nelze sjednati odpomoc prohlášením dražby za zmatečnou.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

#### D ů v o d y:

Prvý soud sám zařídil, aby dražební vyhláška ve smyslu ustanovení § 2 zák. čís. 1/33 sb. z. a n. byla uveřejněna také v místním časopise. »Abwehr«. Jak ze spisů patrno, obsahovala vyhláška ta nesprávný údaj o roku dražebním (13. dubna na místě 12. dubna), což zaviněno bylo nezřetelným zněním vyhlášky soudem vyhotovené. Tím tedy byla účastníkům odňata možnost účastniti se dražby a právem spatřoval v tom první soud porušení povinností výkonného orgánu dle § 273 odst. 2 ex. ř., pročež byla odůvodněna stížnost podaná dovolací rekurentkou dle § 68 ex. ř. (srov. rozh. čís. 12141 sb. n. s.).

### Čís. 14780.

Odepřel-li stavební úřad svolení k obývání místnosti, jest pokládati místnost za škodlivou zdraví a jest použití předpisu § 1117 obč. zák., i kdyby byl nájemce věděl, jakou místnost najímá.

Ustanovení poslední věty § 1117 obč. zák. jest právem donucovacím.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1935, Rv I 2888/34.)

N i ž š í s o u d y vyhověly žalobě a uložily žalovanému, aby vrátil žalobci předem mu zaplacené nájemné proto, že místnosti pronajaté ža-

lobci za byt nemůže žalobce obývat, ježto stavební úřad k jich obývání nesvolil, poněvadž jsou v suterénu; podle jich názoru jde o případ uvedený v § 1117 obč. zák.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

### Důvody:

Žalovaný vytýká odvolacímu soudu, že neprovedl důkaz (§ 503 č. 2 c. ř. s.) o tom, že žalobce najaté místnosti dobře znal a že tyto jsou obyvatelné, a zastává názor, že ustanovení § 1117 obč. zák. se nevztahuje na místnosti, které jen stavebním úřadem nejsou považovány za obyvatelné z důvodů policejné stavebních, které však se ve skutečnosti k obývání hodí. Paragraf 118 staveb. řádu z 10. dubna 1886 čís. 40 z. z. stanoví, že nově zřízených bytů nelze dříve užívat, než stavební úřad dá povolení, aby se v nich přebývalo. Nepovažuje-li stavební úřad místnosti za způsobilé k tomuto účelu, a odepře-li svolení k obývání, jsou již tím k obývání nezpůsobilé a nájemce může proto podle § 1117 věta 1 obč. zák. od smlouvy ustoupiti, protože takový případ jest ještě silnější, než když obytná — tedy k obývání určená — místnost je zdraví škodlivá. Správně proto nižší soudy použily předpisu § 1117 obč. zák., ale pak nezáleží na tom, zda žalobce věděl, jaké místnosti najímá, protože podle poslední věty zmíněného předpisu v doslovu cís. nař. čís. 69/16 ř. z. nemůže se nájemník tohoto práva vůbec ani smluvně vzdáti, ježto běží z důvodu sociálně politických o právo donucovací (srov. motivy str. 323).

### Čís. 14781.

Lhůta podle § 46 odst. 2 konk. ř. jest lhůtou práva hmotného; pro její výpočet platí předpis § 902 odst. 2 obč. zák.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1935, Rv I 1294/35.)

Žalující správce konkursní podstaty R. H., bankovní dům v K. V., přednesl, že žalovanému příslušela proti bankovnímu domu R. M., který byl již v roce 1933 neschopen platiti, pohledávka z běžného účtu per 57.225 Kč. Žalovanému, jenž znal stav bankovního domu R. M. a věděl o jeho neschopnosti k placení, byly na jeho žádost dne 8. nebo 9. ledna 1934 k zajištění jeho pohledávky postoupeny pohledávky úpadcovy a postupy těmi učiněnými v době úplné neschopnosti bankovního domu R. M. k placení dosáhl žalovaný úplného zajištění své pohledávky, na něž neměl v této době nijakého nároku a jímž bylo mu oproti ostatním věřitelům bankovního domu R. M. nadřazováno. Jsou tu proto důvody k odporu podle § 33 odst. 1 a 3 a § 34 odst. 2 konk. ř. Žalovaný věděl a musel vědět, že tímto právním jednáním jsou poškozeni ostatní věřitelé bankovního domu R. M. a že s tímto převodem je spojen úmysl úpadcův poškoditi ostatní věřitele. Je tu proto také důvod odporu § 30 odst. 1 a 2 konk. ř. Domáhá se tudíž žalobce prohlášení bezúčinnosti uvedených postupů pohledávek. První soud žalobu zamítl. Odvolací soud,